

Колесник Максим Віталійович,

кандидат економічних наук, доцент, докторант
кафедри маркетингу, Національний авіаційний
університет

Касьянова Наталія Віталіївна, доктор
економічних наук, професор, завідувач кафедри
бізнес-аналітики та цифрової економіки,
Національний авіаційний університет

Чернишова Тая Валеріївна,
асистент, аспірант кафедри маркетингу
Національний авіаційний університет

Kolesnyk Maksym, PhD In Economics,
Associate Professor, National Aviation University,
<https://orcid.org/0000-0003-0814-4220>

Kasianova Nataliia, Doctor of Economics,
Professor, National Aviation University,
<https://orcid.org/0000-0001-7729-2011>

Chernyshova Taia, Post Graduate
Student, National Aviation University,
<https://orcid.org/0000-0002-9661-9865>

МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ
MARKETING STRATEGY AS A FACTOR OF INNOVATION INFRASTRUCTURE DEVELOPMENT

Колесник М. В., Касьянова Н. В., Чернишова Т. В.

Маркетингова стратегія як фактор розвитку
інноваційної інфраструктури. *Український*
журнал прикладної економіки та техніки.
2022. Том 7. № 3. С. 155-162.

Kolesnyk M., Kasianova N., Chernyshova T.

Marketing strategy as a factor of innovation
infrastructure development. *Ukrainian Journal of*
Applied Economics and Technology.
2022. Volume 7. № 3, pp. 155-162.

В статті проведено аналіз сутності, властивостей та завдань інноваційної інфраструктури, в тому числі досліджено рівень теоретичної зрілості наукових напрацювань ринкового управління інноваційною інфраструктурою. Виявлено недостатній рівень системного опрацювання явища ринкової інфраструктури крізь призму ринкових процесів як у сучасній законодавчій базі України, так і в науково-теоретичному пізнанні. В тому числі, шляхом індукції властивостей ринкової інфраструктури на інноваційну інфраструктуру встановлено необхідність проведення наукових досліджень в напрямі розвитку теоретико-методологічних знань з маркетингового стратегічного управління інноваційною інфраструктурою. При цьому, зважаючи на дуальність інноваційної діяльності, як-то необхідності креативного створення новації та їх наступної комерціалізації, в статті запропоновано розглядати маркетингову стратегію як суттєвий фактор розвитку та стабільності інноваційної інфраструктури, який можна віднести до системоутворюючого. На основі проведеного дослідження можна констатувати, що інноваційна інфраструктура є системою складовою інноваційної економіки та виступає гарантом економічного розвитку, здатна визначити вектор і високий рівень розвитку економіки країни; забезпечує тісне зближення науково-дослідного, освітнього, виробничого потенціалу, соціального та ринкового потенціалу, що також забезпечить покращення дифузії інновацій. На основі проведеного дослідження систематизовано критерії визначення сутності інноваційної інфраструктури. На відміну від статичного розуміння ринкової інфраструктури як сукупності її суб'єктів, в статті акумульовано бачення інших дослідників щодо важливості управлінського впливу на динаміку економічних процесів в інфраструктурі шляхом систематизації маркетингових стратегій суб'єктів інноваційної інфраструктури. Запропонована концептуальна модель маркетингових рішень щодо розвитку інноваційної інфраструктури передбачає формування комплексних маркетингових рішень щодо розвитку інноваційної інфраструктури та враховує особливості маркетингових процесів, рівні конкуренції, соціально-економічні та регіональні завдання розвитку регіонів і держави в цілому.

Ключові слова: інноваційна інфраструктура, ринкова інфраструктура, маркетингова стратегія, сталий розвиток, соціально-орієнтоване та регіональне управління.

The paper considers the essence, properties and tasks of innovation infrastructure, including the level of theoretical maturity of scientific research in the marketing management of innovation infrastructure. The insufficient level of systematic study of the phenomenon of market infrastructure in the market processes, both in the modern legislative environment of Ukraine and in scientific and theoretical knowledge, is revealed. In particular, by inducing the properties of market infrastructure on the innovation infrastructure, the necessity of conducting scientific research in the direction of developing theoretical and methodological knowledge on marketing strategic management of innovation infrastructure is outlined. Therefore, taking into account the duality of innovation activity, such as the imperative of creative generation of new ideas and their subsequent commercialization, it is proposed to consider the marketing strategy as a significant factor in the development and stability of innovation infrastructure, which can be attributed to the system-forming one. Based on the study, it can be stated that innovation infrastructure is a systemic component of the innovation economy and acts as a guarantor of economic development, which is able to determine the vector and high level of development of the country's economy; to ensure close convergence of research, educational, production potential, social and market potential, which will also ensure improved diffusion of innovations. Based on the study, the criteria for determining the essence of innovation infrastructure are systematized. In contrast to the static understanding of the market infrastructure as a set of its subjects, we have accumulated the vision of other researchers regarding

---

the importance of managerial influence on the dynamics of economic processes in infrastructure by systematizing the marketing strategies of innovation infrastructure subjects. The proposed conceptual model of the marketing strategy for the development of innovation infrastructure provides the formation of integrated marketing solutions for the development of innovation infrastructure and takes into account the characteristics of marketing processes, levels of competition, socio-economic and regional development tasks of regions and the state as a whole.

Keywords: *innovation infrastructure, market infrastructure, marketing strategy, sustainable development, socially oriented and regional management.*

Вступ

Визначена Організацією Об'єднаних Націй, сучасна концепція сталого розвитку визначає однією із важливіших цілей розвитку мету №9 «Індустрія, інновації та інфраструктура», реалізацією якої передбачається забезпечення створення стійкої інфраструктури, сприяння інклюзивній і сталій індустріалізації та розвитку інноваційної діяльності в сучасних ринкових відносинах.

Поняття «інноваційна інфраструктура» має загальновизнане вживання в фаховій науковій дискусії економістів, як в науковій, законодавчій, так і практичній діяльності. Як відомо, економічна наука розглядає розподілено виробництво (виробничі процеси) та інфраструктуру, але як взаємодіючі компоненти економічних систем. При цьому зазначимо, що розвиток сучасних економічних процесів відбувається швидкими темпами, в тому числі в напрямі якісних змін у співвідношенні вагомості зазначених компонентів на користь інфраструктури у суспільному розподілі праці. Важливою рисою цих процесів є їх маркетингова природа та орієнтованість на сталий розвиток. Спланованість дії учасників цих процесів забезпечує стратегічне управління шляхом розробки та реалізації маркетингових стратегій як результат ефективного маркетинг-менеджменту сучасних суб'єктів ринкових відносин.

При цьому досі спостерігається дискусія стосовно суті інноваційної інфраструктури, відсутня єдина думка, спостерігаються відмінні трактування самого поняття, які формуються різними науковими підходами або спираються на окремі ознаки, проте є стале розуміння її важливості для розвитку інноваційної діяльності та ефективності сучасних маркетингових процесів. Однак, спостерігається явна відсутність наукових досліджень з усвідомленого управління процесами розвитку інноваційної інфраструктури крізь призму її функціонування в ринкових (маркетингових) системах, що визначило актуальність, релевантність та необхідність даного дослідження.

Визнання важливості інноваційної інфраструктури для активізації інноваційної діяльності спостерігається у фундаментальних наукових працях таких визнаних зарубіжних та вітчизняних науковців, як О. Амоша, П. Бубенко, В. Герасимчук, П. Самуельсон, М. Чумаченко та ін. При цьому можна зазначити зростання кількості наукових досліджень з концептуальних та специфічних питань розвитку інноваційної інфраструктури такими науковцями, як О. Андросова, О. Волков, Л. Ганущак, М. Денисенко, О. Жилианська, В. Зянько, В. Командровська, Т. Кублікова, О. Кузьмін, І. Павленко, О. Паливода, Н. Притуляк, А. Мазур, В. Нежиборець, С. Тульчинська, Л. Федулова, В. Чабан, А. Череп, І. Школа та ін.

Кількість та тематика наукових досліджень переконують про наявність актуальності досліджень з активізації інноваційної інфраструктури, але при цьому спостерігається розрізненість авторських позицій у підходах до визначення сутності інноваційної інфраструктури, спостерігаються прогалини у системності в підходах до оцінки інноваційної інфраструктури стосовно динаміки маркетингових зв'язків її компонентів, в тому числі в процесах комерціалізації, а отже є необхідність у релевантному науковому забезпеченні управління маркетинговими процесами інноваційної інфраструктури, що здійснюється шляхом розробки та реалізації маркетингових стратегій суб'єктів інноваційного процесу.

Формулювання цілей статті

Мета статті полягає у формуванні наукового підходу до системного дослідження сучасного маркетингового управління інноваційною інфраструктурою, маркетинговими стратегіями суб'єктів інноваційного процесу.

Виклад основного матеріалу

На постіндустріальному етапі розвитку економічних систем роль інфраструктури в інноваційній економіці не лише зростає, а перетворюється на важливу передумову переходу економічної системи до якісно нового етапу розвитку.

Протягом останнього десятиліття в Україні активно формувалася законодавча база для переходу до інноваційної економіки у відповідності до стратегічного напрямку євроінтеграції. Проте фактично стан інноваційної інфраструктури в Україні досі лишається на недостатньому, низькому рівні. Однією з головних причин такого стану, на нашу думку, є переважаюча практика застосування механістичного підходу в дослідженні цього явища, що призводить до неточних рекомендацій з вирішення нагальних та стратегічних завдань розвитку усїєї ринкової інфраструктури. В результаті цього спостерігається недостатня спроможність інноваційної інфраструктури України надавати своєчасні якісні послуги зі створення умов ефективної комерціалізації новацій підприємствами-виробниками або венчурними винахідниками.

В зв'язку з цим необхідно уточнити, що термін «інновація» (в латинській мові «innovation») означає синтез наступних компонентів: частка «in» означає впровадження новації, а частина слова «novatio» означає оновлення або заміну старого. Аналогічно, термін «інфраструктура» є синтезуючим, де частка «infra» походить з латинської мови та означає «під, нижче», а інша частина «structure» означає будівлю, розташування. Тому поняття інфраструктури в економіці від початку впровадження цього терміну розглядалося як частина економічної системи, яка має забезпечувати галузі матеріального виробництва.

Інноваційна інфраструктура має притаманні їй завдання та особливості. Вивчення та систематизація існуючих наукових робіт з питань розвитку інноваційної інфраструктури дозволяє виділити шляхом узагальнення наступні головні підходи:

Законодавчий регулятор. Так, відповідно до ч. 8 ст. 1 Закону України «Про інноваційну діяльність» інноваційна інфраструктура визначається як сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо) [1]. Цей підхід можна назвати «переліком», який є зручним для збору статистичних даних. Так, за даними Міністерства економіки України станом на 2021 рік в Україні створено та функціонують (відповідно до Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року) індустриальні парки, які не включені до Реєстру індустриальних (промислових) парків, та включені до цього Реєстру, це 47 індустриальних парків, у 23 із них визначено керуючі компанії, а у 8 є учасники. Також в Україні функціонують 16 технопарків; 24 центри інновацій та технологічного трансферу; 22 інноваційних центри; 38 центрів комерціалізації; 24 інноваційних бізнес-інкубатори, один інвестиційно-технологічний кластер; більше 30 кластерів; одне інноваційно-виробниче об'єднання; інші стартап-школи (суб'єкти господарювання, які надають теоретичні знання та практичні навички у сфері створення та діяльності стартапів); інкубаційні програми (програми для новостворених підприємств, спрямовані на розвиток стартапу); центри інтелектуальної власності (суб'єкти господарювання, що забезпечують реалізацію освітньо-професійних, освітньо-наукових та наукових програм, а також підвищення кваліфікації працівників у сфері інтелектуальної власності); венчурні та інвестиційні фонди; центри науково-технічної та економічної діяльності тощо [2].

Інший підхід орієнтує увагу межі складу інноваційної інфраструктури, яка може розглядатись як широка – коли до неї входить весь комплекс підприємств, організацій, установ, об'єктів, які забезпечують інноваційний розвиток, та вузька – коли до неї входять інноваційні підприємства; спеціалізовані установи; або підприємства, організації та установи, що надають різні функціональні (маркетингові, консалтингові, наукові та ін.) послуги із забезпечення інноваційної діяльності, інноваційного процесу тощо [3, с. 62].

Підхід, який звертає увагу на динаміку процесів, коли у визначеній сутності інноваційної інфраструктури фіксують зв'язки складових інфраструктури та їх розвиток, взаємні зв'язки, їх ефективність та поглиблення зв'язків між суб'єктами інноваційної діяльності на всіх стадіях інноваційного процесу [4; 5].

Індукційний підхід, коли виявляючи схожі ознаки, властивості багатьох об'єктів певного класу, дослідник може робити висновок про наявність цих ознак, властивостей у всіх об'єктів даного класу. Наприклад, інноваційну інфраструктуру доречно розглянути з огляду на визначення ринкової інфраструктури, за Є. Руссковою, як підсистему ринкового господарства, яка забезпечує стійкість його відтворення в процесі обміну видами діяльності та ресурсами, яка регулює поведінку господарюючих суб'єктів та їх агентів в умовах невизначеності, які генеруються коливаннями ринку [6, с. 9]. Це визначення підкреслює регулююче завдання

інфраструктури, в тому числі інноваційної інфраструктури. Таке визначення інфраструктури суттєво відрізняється від вищенаведеного визначення в законі.

Звернемо увагу, що у першому випадку визначення поняття інфраструктури надається як стала сукупність суб'єктів, які надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності; у другому випадку пропонується узагальнення аналізу різноманітних визначень, які демонструють намагання включити до кола суб'єктів інноваційної інфраструктури навіть усіх, які «забезпечують інноваційний розвиток», до яких можна допустити і суб'єктів інноваційної діяльності; у третьому випадку можна констатувати введення до поняття інноваційної інфраструктури слів, які підкреслюють взаємодію компонентів системи, як-то «взаємопов'язаних, взаємодоповнюючих», «поглиблення зв'язків між суб'єктами інноваційного циклу» тощо. Четвертий підхід підтримує позиції третього, що формує напрям вектору наукових досліджень на стратегічний аналіз питань інноваційного процесу та його комерціалізацію «в умовах невизначеності, які генеруються коливаннями ринку», що, як відомо, здійснюється маркетинговою стратегією.

Наприклад, на сторінці департаменту технічного регулювання та інноваційної політики Мінекономіки України в якості інституцій, що забезпечують підтримку інноваційної діяльності, вказано: Фонд розвитку інновацій; Державна інноваційна фінансово-кредитна установа; Національний фонд досліджень України. При цьому до переліку основних завдань Державної інноваційної фінансово-кредитної установи входять наступні: проведення маркетингових досліджень, пошук інноваційних та інвестиційних проєктів і програм, спрямованих на впровадження у виробництво прогресивних науково-технічних розробок і технологій тощо [7].

Також, відповідно до досліджень О. Комеліної та О. Христенко, пропонується розглядати існуючі підходи до визначення сутності інноваційної інфраструктури в наступній класифікації:

Об'єктивно-функціональний підхід (розглядає інноваційну інфраструктуру як сукупність об'єктів інноваційної діяльності (або організаційно-економічних інститутів), які виконують певні функції з обслуговування та сприяння інноваційним процесам, або сукупність підприємств, організацій, установ, їхніх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо).

Функціональний підхід (розглядає інноваційну інфраструктуру як організаційну, матеріальну, фінансово-кредитну, інформаційну базу для створення умов, що сприяють ефективній акумуляції та розподілу коштів і наданню послуг для розвитку інноваційної діяльності, технологічного трансферу, комерціалізації науково-технічної продукції в умовах підвищеного ризику);

Об'єктивно-цільовий підхід (мету функціонування інноваційної інфраструктури визначено як надання послуг та зменшення вартості взаємодії суб'єктів науково-технічної й інноваційної діяльності) [8].

Таким чином, можна визначити мінімальну множину критеріїв до визначення сутності інноваційної інфраструктури: коло суб'єктів, позитивний вплив на створення новацій; формування підтримки комерціалізації новацій; оптимізація ресурсів; управління ризиками; формування маркетингової інформаційної системи; усвідомлена і цілеспрямована діяльність в ринкових умовах, що формується в маркетингову стратегію.

Тут також доречно звернути увагу на визначення, які надає п. 1 ст. 14 Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні», де під інфраструктурою підтримки малого і середнього підприємництва визначаються підприємства, установи та організації, незалежно від форми власності, які проводять діяльність, спрямовану на розвиток суб'єктів малого і середнього підприємництва, їх інвестиційної та інноваційної активності, просування вироблених ними товарів (робіт, послуг), результатів інтелектуальної діяльності на внутрішній і зовнішній ринки. А до «об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва належать бізнес-центри, бізнес-інкубатори, інноваційні бізнес-інкубатори, науково-технологічні центри, центри трансферу технологій, фонди підтримки малого підприємництва, лізингові компанії, консультативні центри, інші підприємства, установи та організації, основним завданням яких є сприяння розвитку малого і середнього підприємництва» [9].

З іншого боку, провівши аналіз норм діючого Закону України «Про інноваційну діяльність» та проєкту Закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності», доречне зауваження надає О. Олійник, вказуючи, що «суб'єкти інноваційної інфраструктури це такі

суб'єкти, діяльність яких спрямована на підтримку та забезпечення інноваційної діяльності, в той час як суб'єкти інноваційної діяльності це ті, хто такою діяльністю займається безпосередньо» [10].

Також цікавим є розмежування в «Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року» в структурних елементах національної інноваційної екосистеми окремих груп суб'єктів:

1. Наукові працівники і юридичні особи, в яких вони працюють (заклади вищої освіти та наукові установи тощо);

2. Фізичні та юридичні особи, які створюють нові технологічні рішення, продукти, методи або засоби виробництва, види товарів і послуг, структури управління без проведення наукової (науково-технічної) роботи;

3. Фізичні та юридичні особи, які надають різні види послуг під час впровадження новацій, зокрема виконують проєктно-конструкторські або технологічні роботи зі створення діючих макетів, дизайну, надають маркетингові, навчально-тренінгові, юридичні, патентні послуги (організації інноваційної інфраструктури) [11].

Крім того, Т. Гринько звертає увагу, що інноваційна інфраструктура повинна охоплювати усі ланки інноваційного процесу, та вважає, що одним із найбільш ефективних засобів підвищення інноваційної активності промислових підприємств є кластерний підхід. На її думку, інноваційній інфраструктурі повинні бути притаманні такі властивості:

1. Поширеність у всіх регіонах, що дасть змогу виконувати на місцях завдання функціонально повного інноваційного циклу: від розробки інноваційної пропозиції, маркетингу і техніко-економічного обґрунтування до впровадження та комерціалізації новацій.

2. Універсальність та гнучкість, що сприяють реалізації інновацій у будь-якій сфері діяльності, та адаптивність до швидких змін у розвитку як науки і техніки, так і ринкового середовища.

3. Інформаційна, кадрова та фінансова забезпеченість усіх ланок інноваційної діяльності.

4. Конструктивність, що забезпечує досягнення оптимального остаточного результату [12; 13].

Схожий підхід пропонує А. Керашев, який звертає увагу, що в інноваційному кластері можливе умовне ранжування учасників за двома групами ☒ ядро інноваційного кластера і відповідна йому підтримуюча інфраструктура. Ядро кластера має утворити виробничий сектор, тобто ті агенти кластера, від продуктивності діяльності яких багато в чому залежить сталий регіональний розвиток. Своєю чергою, інфраструктурна підтримка є найбільш гнучкий елемент інноваційного кластера [14].

О. Тимченко також зазначає, що формування інноваційної інфраструктури повинне базуватись на таких принципах: адекватність інфраструктури рівню розвитку регіону, відповідність реальним потребам, раціональне територіальне розміщення, функціональна концентрація на гострих проблемах інноваційної діяльності, доступність послуг для підприємців (територіальна, інформаційна, вартісна), залучення державних і недержавних ресурсів [15].

Більш того, в монографічному дослідженні «Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід» зазначається, що однією із найважливіших складових національної інноваційної системи є інформаційна інфраструктура, розбудову якої доцільно здійснювати за напрямками: розвиток інституцій (організацій) системи науково-технічної інформації; створення і запровадження інформаційно-комунікаційних технологій і мереж, або формування інформаційного суспільства [16, с. 147], що, на нашу думку, є нерозривним з розвитком інноваційної інфраструктури.

Крім того, як зазначає Є. Русскова, соціальна інфраструктура бере участь у формуванні людського капіталу [6, с. 24], що є важливим, на нашу думку, для формування креативних ідей та їх сприйняття ринком. Наприклад, цілі та методи соціально-орієнтованого управління забезпечують сталий розвиток [17], в тому числі й інноваційної інфраструктури.

На підставі наведено нами пропонується узагальнена концептуальна модель маркетингової стратегії розвитку інноваційної інфраструктури, яка представлена на рис. 1. Зазначимо, що під маркетинговою інформаційною системою (МІС) розуміють сукупність постійно функціонуючих процесів і ресурсів для збору, аналізу, класифікації, оцінки ринкової інформації з метою обґрунтування ефективних маркетингових рішень.

Рис. 1. Концептуальна модель маркетингових стратегії розвитку інноваційної інфраструктури

Оскільки регіональне стратегічне управління, на нашу думку, є стратегічна діяльність в умовах динамічного маркетингового середовища, що включає стратегічний аналіз з діагностикою та оцінкою потенціалу регіону з наступним плануванням та реалізацією обраної стратегії, то МІС доцільно охоплювати збір інформації в межах контуру інноваційного кластеру або регіону, ціль управління яким є формування конкурентних переваг та регіональних точок росту в регіональній, національній або міжнародній економічній конкуренції.

При розробці регіональної маркетингової стратегії як фактору розвитку інноваційної інфраструктури, на нашу думку, доцільно враховувати пропозицію С. Козловського, який вважає, що для сучасного регіонального управління важливі такі аспекти:

Територіальні стратегії реалізують політику держави й міждержавних структур стосовно великих економіко-географічних районів, які не мають власного юридичного статусу.

Регіональна стратегія відрізняється від територіальної стратегії, від районної й муніципальної стратегій. Регіональне стратегічне управління спрямоване на досягнення поставлених цілей в умовах ринкового середовища та включає діагностичний аналіз стану регіону, стратегічне планування й реалізацію обраної стратегії. Одним із пріоритетних напрямів вдосконалення регіонального стратегічного управління в умовах глобалізації соціально-економічних процесів необхідно розглядати розвиток форм перехресного фінансування і сполучення проектів і програм, що дозволяє погоджувати прибуткові та збиткові проекти, знижувати витрати.

Система стратегічного управління регіональної соціально-економічної системи повинна відповідати специфіці регіону та враховувати особливості й функціональну схильність регіону при визначенні загальної моделі розвитку, пріоритетних напрямів, цілей і завдань розвитку [18].

Крім того, релевантними до управління інноваційною інфраструктурою, на нашу думку, можуть розглядатися наступні види маркетингових стратегій:

1. За рівнем залучення у виробничий процес: базові та конкурентні.
2. За напрямом вектору розвитку ринкового потенціалу: стратегія виживання, стратегія стабілізації, стратегія росту.
3. За станом позиції, що фірма займає на ринку: стратегії лідерів ринку, стратегії претендентів на лідерство, стратегії послідовників, стратегії мешканців ніш, стратегії для слабого бізнесу.
4. За напрямом зростання: маркетингова стратегія інтенсивного (органічного) росту, маркетингова стратегія інтеграційного росту, маркетингова стратегія диверсифікації.

Висновки та перспективи подальших розвідок

На основі проведеного дослідження систематизовано критерії визначення сутності інноваційної інфраструктури. На противагу статичному розумінню ринкової інфраструктури як

сукупності її суб'єктів, нами акумульовано бачення інших дослідників стосовно важливості управлінського впливу на динаміку економічних процесів в інфраструктурі шляхом систематизації маркетингових стратегій суб'єктів інноваційної інфраструктури.

Запропонована концептуальна модель маркетингових стратегій розвитку інноваційної інфраструктури передбачає формування комплексних збалансованих маркетингових рішень з розвитку інноваційної інфраструктури та передбачає урахування характеристик маркетингових процесів, рівнів конкуренції, соціально-економічних та регіональних завдань розвитку регіонів та держави у цілому.

Список літератури

1. Про інноваційну діяльність: Закон України № 5460-VI від 05.12.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text/>.
2. Стан розвитку інноваційної інфраструктури. Міністерство економіки. Веб-сайт. URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=022cfe7f-2c18-4545-ab69-1a3a39aea3f8&title=StanRozvitkuInnovatsiinoiInfrastrukturi>
3. Бочарова Ю.Г. Архітектура та атрибути інноваційної інфраструктури. *Вісник ЖДТУ*. 2018. № 2 (84). С.62-66.
4. Командровська В.Є., Колесник М.В., Артюхов В.І. Інноваційні парки як засіб активізації інноваційної діяльності в Україні. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 36(1). С. 56-59.
5. Федуллова Л.І. Інноваційна економіка. К.: Либідь, 2006. 480 с.
6. Русскова Е.Г. Методология системного исследования инфраструктуры рыночной экономики: дис. ... доктора экон. наук: 08.00.01. Волгоград, 2007. 353 с.
7. Інституції, що забезпечують підтримку інноваційної діяльності. Веб-сайт. URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9e09cb5a-4c6e-4bc2-8445-4a4e1ebdbd76&title=Instytutisii-choZabezpechuiutPidtrimkuInnovatsiinoiDialnosti>
8. Комеліна О.В., Христенко О.В. Сутність та зміст інноваційної інфраструктури. URL: http://chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2010/v3/NV-2010-V3_16.pdf.
9. Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні: Закон України № 4618-VI від 22.03.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4618-17#Text>.
10. Олійник О.С. Інноваційна інфраструктура: проблеми та перспективи розвитку. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2017. Вип. 43. С. 150-160.
11. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. Веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>.
12. Гринько Т.В. Формування інноваційної інфраструктури України як основа активізації інноваційної діяльності підприємств. URL: http://vlp.com.ua/files/69_1.pdf.
13. Гринько Т.В. Проблеми формування концепції інноваційного розвитку промисловості України. *Економіка промисловості*. 2013. № 3 (63). С. 163-169.
14. Керашев А.А. Инновационные кластеры как инструмент активизации. URL: <https://cyberleninka.ru>.
15. Тимченко О.І. Інноваційна інфраструктура як чинник забезпечення ефективності інноваційної діяльності малих підприємств *Ефективна економіка*. 2012. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1644>.
16. Писаренко Т.В., Кваша Т.К., Березняк Н.В., Прудка О.В. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія. К.: УКРІНТЕІ. 2015. 239 с.
17. Смерічевський С.Ф., Колесник М.В. Методологічні аспекти типології соціальної орієнтації в управлінні підприємствами. *Економіка та держава*. 2022. № 9. С. 31-39.
18. Козловський С.В. Стратегічне управління розвитком регіональних економічних систем. *Ефективна економіка*. 2010. № 9. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=334>.
19. Завгородній А. В., Круліца І. В., Павлюк С. І., Лагодієнко Влад В. Маркетинг як інструмент управління інноваційним розвитком туристичної сфери регіону. *Регіональна економіка*. 2020. №4(98). С. 50-56.
20. Лагодієнко В.В., Голодонюк О.М., Мільчева В.В. Маркетингова стратегія виведення на ринок інноваційного продукту. *Економіка харчової промисловості*. Т.10, Вип. 2. 2018. С. 40-50.
21. Nitsenko, V., Mardani, A., Kuksa, I., & Sudarkina, L. (2018). Additional opportunities of systematization the marketing research for resource conservation practice. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 40(3), 361-368. <https://doi.org/10.15544/mts.2018.34>.

References

1. Pro innovatsijnu diial'nist'. Zakon Ukrainy. (2012). [On innovative activity. Law of Ukraine]. No 5460-VI dated December 05, 2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text/>.
2. The state of development of innovation infrastructure. Ministry of Economy. Website. Available at: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=022cfe7f-2c18-4545-ab69-1a3a39aea3f8&title=StanRozvitkuInnovatsiinoiInfrastrukturi>.
3. Bocharova, Y.G. (2018). «Architecture and attributes of innovative infrastructure». *Vestnik ZhDTU*. no. 2 (84), pp. 62-66. [https://doi.org/10.26642/jen-2018-2\(84\)-62-66](https://doi.org/10.26642/jen-2018-2(84)-62-66).
4. Komandrovskaya, V.E., Kolesnyk, M.V., Artyukhov, V.I. (2018). «Innovation parks as a means of activating innovation activity in Ukraine». *Prychornomors'ki ekonomichni studii*. issue 36 (1), pp. 56-59.
5. Fedulova, L.I. (2006). *Innovative economy*. [Innovative economy]. Lybid. Kyiv. Ukraine.

6. Russkova, E.G. (2007). *Metodologija sistemnogo issledovaniya infrastruktury rynochnoj jekonomiki*. [Methodology of systematic research of market economy infrastructure]. D. Sc. Thesis: 08.00.01. Volgograd. Russia.
7. Institutsio that provide support for innovation. Website. Available at: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9e09cb5a-4c6e-4bc2-8445-4a4e1ebdbd76&title=Institutsiio-choZabezpechuiutPidtrimkuInnovatsiioiDiialnosti>.
8. Komelina, O.V., Kristenko, O.V. Cutnist' ta zmist innovatsiynoyi infrastruktury. [The essence and content of innovation infrastructure]. Available at: http://chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2010/v3/NV-2010-V3_16.pdf.
9. Pro rozvytok ta derzhavnu pidtrymku maloho i seredn'oho pidpriemnytstva v Ukraini. Zakon Ukrainy. (2012). [On the development and state support of small and medium-sized enterprises in Ukraine. Law of Ukraine]. No 4618-VI dated March 22, 2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4618-17#Text>.
10. Oliynyk, O.S. (2017). «Innovative infrastructure: problems and prospects for development». *Aktual'ni problemy vdoskonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy*. issue 43, pp. 150-160.
11. Strategy of development of the sphere of innovation activity for the period up to 2030. Website. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>.
12. Hrynko, T.V. Formuvannya innovatsiynoyi infrastruktury Ukrainy yak osnova aktyvizatsiyi innovatsiynoyi diyal'nosti pidpryyemstv. [Formation of the innovative infrastructure of Ukraine as a basis for activating the innovative activity of enterprises]. Available at: http://vlp.com.ua/files/69_1.pdf.
13. Hrynko, T.V. (2013). «Problems of forming the concept of innovative development of the Ukrainian industry». *Ekonomika Promyshlennosti*. no. 3 (63), pp. 163-169.
14. Kerashev, A.A. Innovacionnye klasteri kak instrument aktivizatsii [Innovation clusters as a tool for activation]. Available at: <https://cyberleninka.ru>.
15. Timchenko, O.I. (2012). «Innovative infrastructure as a factor of ensuring the effectiveness of innovation activity of small enterprises». *Efektivna ekonomika*. no. 12. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1644>.
16. Pysarenko, T.V., Kvasha, T.K., Berezniak, N.V., Prudka, O.V. (2015). *Informatsijne zabezpechennia innovatsiynoho rozvytku: svitovyy ta vitchyznianyy dosvid*. [Information provision of innovative development: global and domestic experience]. UKRINETI. Kyiv. Ukraine.
17. Smerichevsky, S.F., Kolesnyk, M.V. (2022). «Methodological aspects of the typology of social orientation in enterprise management». *Economy and state*. no. 9, pp. 31-39. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2022.9.31>.
18. Kozlovsky, S.V. (2010). «Strategic management of the development of regional economic systems». *Efektivna ekonomika*. no. 9. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=334>.
19. Zavorodnij, A. V., Krupitsa, I. V., Pavliuk, S. I., Lahodiienko, Vlad V. (2020). «Marketing as a tool for managing the innovative development of the tourism sphere in the region». *Rehional'na ekonomika*. №4(98), pp. 50-56. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-4-6>.
20. Lahodiienko, V.V., Holodoniuk, O.M., Mil'cheva, V.V. (2018). «Marketing strategy of introducing an innovative product to the market». *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*. T.10, Issue 2, pp. 40-50. DOI <https://doi.org/10.15673/fie.v10i2.959>
21. Nitsenko, V., Mardani, A., Kuksa, I., & Sudarkina, L. (2018). Additional opportunities of systematization the marketing research for resource conservation practice. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 40(3), pp. 361-368. <https://doi.org/10.15544/mts.2018.34>.

Стаття надійшла до редакції 21.10.2022 р.